

ارزیابی وضعیت تغذیه گل رُز در شمال خوزستان

شهرام کیانی و محسن کافی^۱

۱- به ترتیب دانشجوی دکتری خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس و استادیار دانشگاه تهران

شمال خوزستان با سطح زیرکشتی معادل ۲۴۵ هکتار گل رُز ۳۶ درصد گل بریده رُز کشور را در خارج از فصل تولید می نماید. به منظور ارزیابی وضعیت تغذیه رُز و آگاهی از مشکلات تغذیه ای آن از ۳۴ مرکز تولید رُز بازدید و نمونه های آب، خاک، برگ و گل تهیه گردید. به دنبال آن فاکتورهای مورد نظر شامل خصوصیات شیمیایی آب آبیاری، خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک، غلظت عناصر غذایی برگ و شاخهای کیفی گل اندازه گیری گردید. سپس براساس شاخصهای کیفی گل، جامعه نمونه برداری شده به دو گروه رُز کاریهای با کیفیت گل بالا و پایین تقسیم شده و غلظت عناصر غذایی برگ و شاخهای

کافی گل در هر دو گروه براساس آزمون ۱ مورد مقایسه آماری قرار گرفتند. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد کلاس آب آبیاری C2SI بوده و مشکلی از لحاظ شوری و سدیم ندارد. متوسط هدایت الکتریکی خاکهای تحت کشت رز (۱/۱۶ دسی زیمنس بر متر) نشان داد که این خاکها مشکل شوری ندارند. متوسط پ. هاش خاکهای تحت بررسی ۷/۷ بود که با توجه به بالا بودن میزان آهک توده خاک طبیعی است. مصرف بی رویه کودهای فسفاته منجر به افزایش فسفر قابل استفاده خاک تا ۲۸/۲ میلی گرم بر کیلو گرم شده است، در حالی که عدم استفاده از کودهای پتاسه و کشت و کار مداوم منجر به کاهش پتاسیم قابل استفاده خاک تا ۱۲۰ میلی گرم بر کیلو گرم شده که این مسئله باعث افت شاخصهای کافی رز در منطقه گردیده است. میانگین عناصر کم مصرف قابل استفاده خاک برای آهن، منگنز، روی و مس به ترتیب ۷/۹، ۴/۵، ۱/۵ و ۲/۱ میلی گرم بر کیلو گرم خاک بوده است که همگی به جز منگنز در حد مطلوب می باشند. نتایج نشان داد در گروه رز کاریهای با کیفیت گل بالا غلظت پتاسیم برگ، وزن تر گل، طول جام گل و قطر جام گل به طور معنی داری در سطح یک درصد بیشتر از مقادیر این شاخصها در گروه رز کاریهای با کیفیت گل پایین بود. غلظت سایر عناصر غذایی در دو گروه تفاوت معنی داری با هم نداشت.